

[Skatteministeren]

sket en understregning i dette ændringsforslag af, at vi nu får mulighed for at gå op til 20 pct. i lønindeholdelse, men der stilles også nogle skrappe betingelser for at gribe til et så stærkt redskab.

På den baggrund mener jeg også at kunne berolige hr. Duetoft, idet jeg mener, at ændringsforslaget i et og alt tilgodeser de synspunkter, som hr. Duetoft har givet udtryk for.

Jeg er glad for, at det under udvalgsarbejdet er lykkedes at nå til denne, synes jeg, meget konstruktive løsning, og jeg adresserer endnu en gang min tak til hr. Jens Thoft.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg kan forstå, at skatteministeren retter sin tak til hr. Jens Thoft, for ellers ville flertallet jo ikke have været der. Men når skatteministeren siger, at skattevæsenet ikke har noget ud af at pante store beløb, må jeg gøre opmærksom på, at det ikke har den store betydning, hvor store beløb de panter for; det, der har den store betydning, er, hvor meget de tilbageholder.

Hr. Jens Thoft sagde heroppe fra talerstolen for lidt siden, at en vedtagelse af dette forslag betyder, at der er omvendt bevisbyrde efter 15 pct., og jeg vil bede skatteministeren helt klart be- eller afkræfte, om det er tilfældet.

Endvidere vil jeg gerne spørge skatteministeren, om det ikke er rigtigt, at en vedtagelse af forslaget betyder, at skattemyndighederne kan tilbageholde op til 20 pct., hvis de oplysninger, skattemyndighederne har, indicerer, at den pågældende og hans familie vil have rimeligt tilbage til at leve for, altså om det er rigtigt, at man kan gå op til 20 pct. uden at have haft kontakt med vedkommende, og om det er det rigtigt, som hr. Jens Thoft anførte, at der er omvendt bevisbyrde efter 15 pct.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg skal lige først sige til hr. Ole Donner, at når jeg brugte det måske lidt upræcise folkelige udtryk at pante, mente jeg i denne sammenhæng selvsagt løntilbageholdelse.

Jeg ved ikke helt, hvad hr. Ole Donner mener med omvendt bevisbyrde, men sammenhængen fremgår meget klart af bemærkningerne til ændringsforslaget, hvor der står:

»Efter ændringsforslaget gøres det til en betingelse for at iværksætte lønindeholdelse med

mere end 15 pct., at de således foreliggende oplysninger entydigt peger i retning af, at lønindeholdelse kan ske, uden at skyldneren fratages det nødvendige til eget og familiens underhold.«

Her kan man selvfølgelig sige, at der hviler en forpligtelse for den offentlige myndighed til, om jeg så må sige, at dokumentere, at det med en lønindeholdelsesprocent på mere end 15 er muligt for familien at have det nødvendige til sit underhold. Det er klargjort i bemærkningerne, at skattemyndighederne i praksis ofte vil være henvist til at søge oplysning om skyldnerens økonomiske situation i de allerede foreliggende oplysninger, f.eks. oplysninger fra seneste selvangivelse eller fra en frivillig forskudsregistrering og eventuelt tillige økonomiske oplysninger om bolig- og familief forhold, såfremt de er tilgængelige; der er jo mange metoder. Men det ligger klart efter ændringsforslaget, at myndighederne altså har en klar forpligtelse til at dokumentere, at det med en lønindeholdelse på mere end 15 pct. er muligt at levne tilstrækkeligt til familien.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg er tilfreds med, at skatteministeren og jeg mener det samme med ordet pante, som er, at pantefogden kommer ud og skriver fjernsynet op, mens det andet er, at man tager pengene direkte fra lønposen.

Imidlertid gav ministeren udtryk for, at han ikke vidste, hvad jeg mente med udtrykket omvendt bevisbyrde. Nu var det hr. Jens Thoft, der anvendte dette udtryk, og jeg forstod på hr. Jens Thoft, at det, han mener, er, at skattevæsenet, hvis man tilbageholder over 15 pct., over for skyldneren skal kunne dokumentere, at han har rimeligt at leve for. Det mener jeg ikke er rigtigt, for efter skatteministerens svar er der jo stadig væk mulighed for rent faktisk at trække op til 20 pct., hvis de oplysninger, som skattevæsenet er i besiddelse af, indicerer, at familien stadig væk har rimeligt tilbage at leve for. Det var det modsatte af, hvad hr. Jens Thoft sagde, og derfor er jeg glad for, at vi nu i hvert fald har fået konstateret, at det altså ikke er rigtigt, som hr. Jens Thoft siger, at der er sket en ændring ved, at procenten stiger fra 15 til 20. Hvor man før kun kunne gå op til 15, kan man altså nu gå op til 20. Problemet er jo – og det ved vi alle